
Zápis ze zasedání Studijní komise AS UK ze dne 17. března 2025

Zápis ke stažení [zde](#).

Přítomni: Pavel Linzer (PF), Bc. Jakub Čech (PF), Jakub Gogela (FF), Bc. Šimon Karban (PřF), Mgr. Richard Keračik (FF), PhDr. Jan Křovák (FSV), Paul Lafogiannis (LFP), Leona Petlíková (2.LF), Arnošt Polák (PřF), JUDr. Michal Říha, Ph.D. (PF), Mgr. Patrik Sedláček (FaF), Jakub Sobotka (KTF), Mgr. Petr Šimůnek (MFF), Bc. Jan Tkáčik (ETF), Jonáš Vala (3.LF), PhDr. Mgr. Helena Vomáčková, Ph.D. (FTVS), Mgr. Anna Altová, Ph.D. (PřF), RNDr. Michal Červinka, Ph.D. (FSV), MUDr. Kateřina Grygarová (3. LF), Mgr. Marek Havlík (FF), PhDr. Petr Honč, Ph.D. (3.LF), Bc. Cecylia Linková (FF)

Hosté: prof. RNDr. Markéta Martínková, Ph.D. (prorektorka UK), doc. MUDr. Jan Polák, Ph.D. (prorektor UK), prof. PhDr. Ladislav Křišťoufek, Ph.D. (prorektor UK), Mgr. Lenka Matochová (OSZS RUK), Mgr. Barbora Marusičová (OSZS RUK), Mgr. Ing. Milada Pavia (OSZS RUK), Mgr. Diana Sýkorová (OSZS RUK), Mgr. Richard Sabau (OSZS RUK), Mgr. Bc. Jaroslav Švec (OSZS RUK), Mgr. Simona Čwierzová (OSZS RUK), Mgr. Lukáš Nachtigal (OSZS RUK)

Program

1. Zahájení a schválení programu
2. Postup příprav na reformu Ph.D. studia - OR o standardech školitele
3. Studijní a zkušební řád
4. Různé

1. Zahájení a schválení programu

Pavel Linzer, předseda Studijní komise AS UK, přivítal všechny přítomné a zahájil zasedání Studijní komise AS UK. Představil návrh programu zasedání, který byl schválen tichým souhlasem.

2. Postup příprav na reformu Ph.D. studia - OR o standardech školitele

Pavel Linzer, předseda Studijní komise AS UK, uvedl tento bod a předal slovo prof. PhDr. Ladislavu Křišťoufkovi, Ph.D., prorektoru pro vědeckou a tvůrčí činnost.

Prof. Křišťoufek informoval přítomné, že příslušný materiál je zpracován v textaci, která byla projednána na kolegiu paní rektorky a současně byla předložena i Radě pro vnitřní hodnocení. Vyjádřil přání, aby koncem dubna byl k dispozici finální text dokumentu a mohlo být vydáno odpovídající opatření rektora.

Zdůraznil, že hlavním cílem navrženého opatření je vytvořit jednoznačný rámec očekávání, která se týkají činnosti a kvalifikace školitelů v rámci doktorského studia, a to zejména s ohledem na jejich vztahy s doktorandy. Uvedl, že návrh byl široce diskutován, mimo jiné i s Českou asociací doktorandek a doktorandů. Zároveň však upozornil, že dokument se stále nachází ve fázi příprav a dosud není finální. Proces přípravy opatření je součástí širšího úsilí o podporu rozvoje vysokého školství, přičemž koordinace těchto kroků probíhá napříč českými vysokými školami. Diskuse o tomto tématu proběhly rovněž v rámci různých odborných fór a platform.

Materiál rámce základní oblasti, které je třeba v souvislosti se školitelskou činností upravit. Mezi hlavní diskutovaná témata patří zejména požadavky na školitele ve vztahu k habilitaci, parametry pro evaluaci výkonu školitele, kvantifikace konzultačních hodin a vhodné nastavení těchto parametrů. Nejvíce pozornosti bylo v rámci příprav věnováno problematice nehabilitovaných školitelů.

Prorektor připomněl, že již starší znění zákona o vysokých školách stanovovalo určité očekávání ve vztahu k habilitaci školitelů. Školitelem měl být v zásadě habilitovaný nebo jmenovaný profesor. Novela zákona toto pravidlo dále rozšiřuje, avšak zároveň zachovává možnost, aby školitelem byl odborník schválený vědeckou radou – v univerzitní praxi se tím rozumí zpravidla vědecká rada příslušné fakulty. Tuto možnost zohledňuje i připravovaná úprava na Univerzitě Karlově. Ze strany MŠMT i NKÚ byla opakovaně věnována pozornost otázce, jak velký podíl těchto nehabilitovaných odborníků je vhodný v jednotlivých studijních programech. Tato problematika se pravidelně vrací i v rámci akreditačních kontrol, a to především v případech, kdy se jedná o odborníky mimo univerzitní prostředí – například z Akademie věd České republiky.

Připravovaný dokument dále specifikuje maximální počet doktorandů na jednoho školitele. Navržený strop činí pět doktorandů na školitele, přičemž u nehabilitovaných odborníků se tento počet snižuje na tři. Zároveň bude přesně vymezen pojem „nehabilitovaný odborník“ a pravidla, jakým způsobem s takovou osobou jako školitelem nakládat.

Dalšími oblastmi, které jsou v rámci návrhu řešeny, jsou úloha oborové rady, pravidelná evaluace školitelů a podpora jejich dalšího vzdělávání.

Rozprava

Dr. Červinka uvedl, že při posouzení návrhu vycházel z porovnání s návrhem České asociace doktorandek a doktorandů. Jedním z hlavních rozdílů podle jeho názoru je přístup k hodnocení školitele. Domnívá se, že oborová rada by měla při evaluaci školitele brát v potaz také zpětnou vazbu od doktorandů, což v návrhu opatření rektora zcela chybí. Na to reagoval **prof. Křišťoufek** s tím, že realizace takového hodnocení vztahu doktorand–školitel je metodicky komplikovaná především kvůli nutnosti zachování anonymity. Upozornil, že se pohybujeme v prostředí, kde je počet doktorandů často velmi nízký, někdy až v poměru 1:1, což znemožňuje skutečně anonymní zpětnou vazbu. Proces sběru zpětné vazby proto není v opatření rektora obsažen, neboť opatření není určeno k popisu podrobných postupů.

Mgr. Nachtigal, uvedl, že určitou formu zpětné vazby od studentů univerzita zohledňuje, přičemž v současné době probíhá dotazníkové šetření zaměřené na studenty, kteří neúspěšně ukončili doktorské studium. Výstupy z tohoto šetření jsou již k dispozici a budou dále komunikovány. V letošním roce jsou plánována ještě dvě další šetření – jedno zaměřené na aktuálně studující doktorandy a druhé na absolventy. Cílem těchto aktivit je získat relevantní data, která by mohla být v budoucnu zapracována i do systémového hodnocení školitelů.

Mgr. Nachtigal dále uvedl, že ideální evaluace školitele by měla stát na více pilířích. Prvním z nich je kvantitativní přehled o tom, kolik studentů školitel vede, kolik studium ukončilo, kolik přerušilo a kolik bylo úspěšně zakončeno. Tato data lze čerpat z existující aplikace „Seznam školitelů“, která je uvažováno již dostupná v offline podobě. Druhým pilířem by pak měla být právě zpětná vazba studentů, jejíž metodické zajištění je však složité.

Zásadní podle něj je, aby oborová rada již před přidělením studenta danému školiteli zhodnotila, zda školitel splňuje požadavky obsažené ve standardu. Toto hodnocení by se mělo dít u každého jednotlivého případu a následně se také pravidelně opakovat v určitých periodách.

Prof. Křišťoufek v návaznosti uvedl, že jako možná alternativa se jeví sběr zpětné vazby od studentů ve finální fázi studia, kdy je vyšší pravděpodobnost otevřeného sdílení zkušeností. Zdůraznil však, že detaily tohoto procesu by neměly být součástí aktuálního opatření rektora.

Do debaty se dále zapojil **Pavel Linzer**, předseda Studijní komise AS UK, který vyjádřil pochybnosti ohledně stanovení fixního počtu doktorandů na školitele (5, resp. 3 u nehabilitovaných). Podle jeho názoru takto plošné nastavení nereflakuje specifické podmínky jednotlivých fakult, rozdílnou náročnost vedení disertačních prací a kvalitu školitelů. Uvedl, že Právnická fakulta UK má sice nejvyšší počet vedených disertací, ale zároveň i nejvyšší míru úspěšného ukončení. Stanovením pevného limitu by podle něj mohli být penalizováni kvalitní školitelé a mohlo by dojít ke snížení dostupnosti školitelů pro budoucí studenty.

Prof. Křišťoufek připustil, že tlak na stanovení počtu pěti doktorandů je silný napříč republikou a vznikl v rámci širších koordinací mezi vysokými školami. Významnější diskuse probíhala zejména nad omezením pro nehabilitované školitele. Osobně k dané věci nemá jednoznačně vyhraněný postoj, neboť návrh nezohledňuje všechny aspekty distribuce doktorandů.

Linzer konstatoval, že UK jako největší univerzita by při nastavování těchto parametrů měla zvažovat i důsledky pro celé obory a širší přístup ke vzdělání. Upozornil, že snížením počtu školitelných doktorandů se přirozeně sníží počet vzdělávaných osob, což může mít negativní dopady i z hlediska celospolečenské poptávky.

Na to **prof. Křišťoufek** reagoval s tím, že v některých oborech může být naopak výhodné, když zastropování umožní přístup mladším či méně zkušeným školitelům, kteří by jinak prostor nedostali.

Linzer připustil tento argument, zároveň však upozornil, že v případě nehabilitovaných školitelů není tento přístup v souladu s očekáváním Národního akreditačního úřadu. Hrozí tak potenciální problémy při obhajobách akreditací.

Dr. Červinka potvrdil, že v rámci Rady vysokých škol se počet pěti doktorandů nerozporoval. Považuje však za důležité upřesnit, koho chápeme pod pojmem „doktorand“ – zda se započítávají studenti s přerušným studiem či s odevzdanou disertací. K otázce akreditací pak uvedl, že při poklesu počtu absolventů může dojít k nesouladu se společenskou poptávkou.

Mgr. Nachtigal doplnil, že dokument distribuovaný ministerstvem školství byl původně vnímán jako inspirace pro formulaci tzv. společného minima. Tento záměr se však nenaplnil a dokument byl nakonec předložen pouze pro informaci. Uvedl, že probíhala diskuse mezi vysokými školami, jejímž výsledkem bylo vtipování šesti základních parametrů, mezi nimiž byl i zmíněný počet pěti doktorandů. Tento parametr se jeví jako přijatý konsensus, přestože jeho případné vyměkčení zůstává předmětem diskuse.

Dále připomněl, že dle aktuálních údajů Univerzita Karlova dlouhodobě vykazuje průměrný počet studentů na školitele mezi 2,5 a 2,8. Upozornil však, že standard školitele má celouniverzitní platnost a týká se všech fakult bez ohledu na jejich velikost či zaměření.

Zmínil také další parametry obsažené v návrhu, zejména požadavek na výzkumnou aktivitu školitele, vyjádřenou např. formou publikačních výstupů. Upozornil, že jako jednotka zájmu není student, ale vedená disertační práce, což je důležité i s ohledem na navazující opatření rektora o standardech studijních programů.

Pavel Linzer se dále dotazoval, zda je navrhovaný limit závazný a zda se do počtu započítávají i přerušená studia.

Prof. Křišťoufek odpověděl, že přerušení se do limitu nezapočítávají.

Linzer uvedl, že očekávané snížení počtu doktorandů je dalším důvodem, proč nezavádět příliš striktní limit. Navrhl spíše hledat rovnováhu a diferencovaný přístup zohledňující kvalitu školitelů a oborová specifika. Domnívá se, že by bylo vhodné nastavit systém výjimek pro kvalitní školitele a neumožnit překročení limitu těm, kteří mají nízkou úspěšnost.

Dr. Červinka souhlasil, že návrh České asociace doktorandů stavěl především na tom, kolik času školitel věnuje doktorandům. Vyzval k většímu zohlednění oborových rozdílů.

Linzer podtrhl význam stanovení kvalitativních kritérií, která povedou ke kvalitnímu a úspěšnému studiu. Červinka připomněl, že procesy zajišťování kvality jsou v kompetenci jednotlivých fakult a měly by reflektovat jejich specifika.

V závěru diskuze **dr. Červinka** navrhl, že by bylo vhodné zavést mikrocertifikát pro školitele, jehož držitel by případně nebyl limitován počtem doktorandů.

Na tento návrh reagovala prorektorka **prof. Martínková**, která uvedla, že se zavedením mikrocertifikátů se již počítá ve Strategickém záměru univerzity.

Návrh usnesení:

Studijní komise AS UK nepodporuje zastupováním počtu vedených dizertačních prací jedním školitelem na 5, jelikož tento počet nereflexuje specifika a rozdílnost nároků na školitele a potřeb studujících v různých studijních programech a formách doktorského studia. Studijní komise AS UK žádá vedení univerzity, aby toto kritérium s přihlédnutím k výše zmíněnému přehodnotilo a zároveň nepenalizovalo školitele, kteří i při vyšším počtu vedených dizertačních prací zvládají vykazovat nadprůměrné výsledky v rámci jejich úspěšného obhajování v SDS+1.

Hlasování: 14 pro – 0 proti – 6 zdrž.

Schváleno

3. Studijní a zkušební řád

Pavel Linzer, předseda Studijní komise AS UK, uvedl tento bod.

Ve svém úvodním vystoupení Linzer poděkoval přítomným za hojnou účast a uvedl, že akademickou obec čeká intenzivní jarní období, během kterého bude finalizována většina studijních předpisů Univerzity Karlovy. Zdůraznil, že prioritou je v tuto chvíli zejména dokončení návrhu novely Studijního a zkušební řádu (SZŘ), který bude předložen k projednání Akademickému senátu UK na jeho květnovém zasedání.

Společně s tímto návrhem bude řešena i novela Stipendijního řádu, přičemž obě normy byly označeny jako klíčové. Linzer konstatoval, že do doby, než bude zajištěno řádné projednání těchto dvou předpisů, nebude Studijní komise přistupovat k projednávání dalších dokumentů.

Informoval rovněž, že se ve shodě s paní prorektorkou Martínkovou dohodli na dřívějším začátku jednání komise – od dubna do května budou schůze začínat již v 17:00 hodin. Tímto opatřením má být zajištěno, aby jednání končila v přijatelný čas a byl dostatek prostoru pro podrobné projednání všech bodů. Vyjádřil přesvědčení, že díky včasné přípravě bude možné zvládnout projednání předpisů bez zásadních komplikací.

Po uzavření těchto prioritních témat se komise bude dále zabývat novelami Rigorózního řádu, Disciplinárního řádu, Přílohou č. 2 Statutu UK a Stipendijním řádem v širším smyslu.

Následně paní **prorektorka Martínková** uvedla, že k dispozici již byly rozeslány podklady k připravovaným předpisům tak, aby bylo možné co nejdříve zasílat připomínky. Připomněla, že znění návrhu bylo projednáno a schváleno jak na kolegiu rektorky, tak i v rámci rozšířeného kolegia rektorky. Tuto verzi hodlá předložit na jednání Akademického senátu UK.

Termín předložení byl stanoven na 11. dubna, nicméně existuje možnost, že předložení proběhne i dříve. Paní prorektorka Martínková zároveň ujistila přítomné, že předkladatelé jsou otevření podání pozměňovacích návrhů k předloženému textu.

Rozprava

V rozpravě se otevřela řada konkrétních témat vztahujících se k navrhovaným ustanovením Studijního a zkušební řádu Univerzity Karlovy.

Článek 34 – Uznání splnění kontroly studia předmětu v programech Erasmus+

Dr. Červinka vznesl dotaz, zda by nebylo možné, aby garant předmětu zmocnil studijního referenta k automatickému rozhodování v případech, které se pravidelně opakují a mají standardizovaný charakter – zejména tam, kde existují dlouhodobé smlouvy se zahraničními univerzitami, studenti pravidelně absolvují stejné předměty a lze je jednoznačně uznat. Domnívá se, že by tímto způsobem mohlo dojít k výraznému zefektivnění administrace, přičemž garant by rozhodoval jen v nestandardních případech.

K dotazu bylo sděleno, že takový postup není možný, jelikož uznání povinností splněných na zahraniční vysoké škole představuje správní řízení. Rozhodování v této věci náleží příslušnému správnímu orgánu, tedy konkrétní oprávněné osobě, a nelze jej automatizovat ani delegovat na administrativního pracovníka.

Článek 28 – Zkouška

Mgr. Sedláček navrhl možnost zavedení klasifikace ve stupnici A–F na celouniverzitní úrovni. Argumentoval tím, že by šlo o podrobnější a lépe škálovatelný systém, který je běžný v zahraničí a eliminoval by nutnost převodů při výměnných pobytech.

V odpovědi zaznělo, že tento návrh není aktuálně realizovatelný, neboť například Lékařské fakulty Univerzity Karlovy trvají na zachování tradiční stupnice 1–4. Stejně tak i další fakulty považují tuto stupnici za adekvátní a nejsou nakloněny jejímu opuštění.

Na tuto debatu navázala obecnější diskuse o způsobech výpočtu studijního průměru – např. obecný vs. vážený – a jejich vztahu k prospěchovým stipendiím. Bylo konstatováno, že zavedení nových pravidel by si vyžádalo změnu čl. 32 SZŘ. Diskutována byla také otázka, jakým způsobem výpočty probíhají v informačním systému SIS a zda systém disponuje dostatečnými výpočetními kapacitami.

Článek 20 – Minimální kapacita předmětu

Pavel Linzer připomněl, že do návrhu bylo zapracováno stanovisko z předchozí diskuse – tedy že minimální kapacita se může stanovit pouze u povinně volitelných nebo volitelných předmětů, nikoliv však u předmětů povinných. Vyjádřil však obavu, že i takové ustanovení může zasahovat do legitimního očekávání studentů, kteří se na předmět chtějí zapsat. Upozornil zejména na možné komplikace v případě opakovaného zápisu předmětu.

V reakci zaznělo, že připomínka reflektuje především zkušenosti z Právnické fakulty. Naproti tomu menší fakulty s nízkým počtem studentů v některých oborech požadují možnost stanovit minimální kapacitu právě proto, aby bylo možné předejít neefektivní výuce při malém počtu účastníků. Zůstává proto v kompetenci fakulty, zda a jak tuto možnost využije.

Článek 19 – Popis studijního předmětu

Adam Karas ocenil, že bylo do tohoto ustanovení doplněno jméno garanta studijního předmětu, jak navrhoval během diskusí u kulatého stolu. Vzněl však připomínku, že nebyly doplněny informace o korektivních. Uvedl příklad, kdy student sice úspěšně složí zkoušku, ale nebudou mu uznány kredity, protože nesplnil korektivitu.

Na dotaz odpověděl dr. Říha, který zdůraznil, že pokud korektivita není splněna, nelze považovat předmět za úspěšně dokončený. Korektivita je podmínkou pro splnění předmětu a absence jejího splnění znamená, že student předmět nesplnil, bez ohledu na výsledek zkoušky.

Článek 26 odst. 4 – Kontrola studia předmětu

Adam Karas navrhl, aby byly u vypsaných termínů zkoušek zveřejňovány i informace o počtu zapsaných studentů a počtu dosud vypsaných termínů. Tímto způsobem by bylo možné jednoduše ověřit, zda je dodržena povinnost vypsat alespoň o 30 % více termínů, než je počet studentů.

Pavel Linzer dále vyjádřil nesouhlas s větou: „Povinnost vypisovat termíny rovnoměrně a nejpozději 2 týdny před začátkem zkouškového období se netýká měsíců červenec až září.“ Uvedl, že toto ustanovení výrazně omezuje možnosti studentů, protože řada termínů může zbytečně propadnout a zkomplikuje se využití opakovaných pokusů nebo rovnoměrné rozložení studijní zátěže.

V odpovědi zaznělo, že některé fakulty zkouškové termíny v měsících červenec až září standardně nevypisují, a proto jsou tyto měsíce považovány za dobrovolné. Záleží na rozhodnutí fakulty, zda a v jakém rozsahu zkouškové v tomto období poskytne.

Bc. Čech vyjádřil přesvědčení, že možnost vypisování zkouškových termínů v září by měla být fakultám zachována, protože jde o standard dobré praxe.

Dr. Říha souhlasil a podotkl, že praxe některých fakult, které v září neumožňují zkoušení, je problematická.

Leona Petlíková doplnila, že na její fakultě studenti, kteří si nezapsali termín v červnu, nemohou přistoupit ke zkoušce v září, protože tyto termíny jsou určeny výhradně jako opravné.

Článek 33 odst. 1 písm. b) – Předpoklady uznání splnění kontroly studia předmětu

Adam Karas vznesl dotaz, proč je stanoven limit 60 % kreditů pro uznání povinností.

Z odpovědi vyplynulo, že tento limit vychází přímo ze zákona o vysokých školách a musí být v předpisu zachován.

Článek 42 odst. 3 – Průběh státní zkoušky

Adam Karas se dále dotazoval, proč student nepodepisuje protokol o průběhu státní zkoušky. Domnívá se, že podpis by představoval jasnou deklaraci, že student nemá k průběhu zkoušky žádné výhrady.

Bylo odpovězeno, že by se tento postup sice líbil i navrhovatelům, nicméně v praxi by narážel na problémy, neboť protokoly jsou na některých fakultách vedeny výhradně elektronicky. Z tohoto důvodu zatím nebyl podpis do předpisu zařazen, ačkoli se o něm nadále uvažuje.

Dr. Říha uvedl, že se za tento návrh přimlouvá, zejména v kontextu písemných státních zkoušek.

Článek 43 odst. 2 – Rozhodování komise a klasifikace

Adam Karas upozornil na nejasnost ustanovení, které stanoví, že v případě, kdy se nepodaří dosáhnout většiny hlasů pro navrženou klasifikaci, je student klasifikován známkou pro něj příznivější. Dotazoval se, zda to znamená konkrétně posun o jeden stupeň (např. z trojky na dvojku).

V odpovědi zaznělo, že návrh klasifikace představuje otevření diskuse v rámci komise. V případě rovnosti hlasů, např. dvou hlasů pro známku „výborně“ a dvou pro „dobře“, je rozhodnuto ve prospěch studenta – tedy přiznána lepší známka. Každý člen komise má povinnost hlasovat o návrhu.

Článek 46 odst. 1 – Obecná ustanovení o přestupu

Adam Karas vznesl dotaz, zda o povolení přestupu může požádat i student, který má studium přerušeno.

Bylo potvrzeno, že ano – taková možnost je v souladu se zákonem o vysokých školách.

Na závěr rozpravy Pavel Linzer, předseda Studijní komise AS UK, požádal přítomné členy komise, aby si na příští zasedání připravili konkrétní ustanovení Studijního a zkušebního řádu, která chtějí projednávat. Uvedl, že v případě, že se žádné další návrhy neobjeví, bude předpis čten a projednáván postupně v celém rozsahu. Dále se dohodl s prorektorkou Martínkovou, že modifikace předpisu bude probíhat prostřednictvím pozměňovacích návrhů, které akademičtí senátoři předloží jako vlastní.

4. Různé

V rámci bodu Různé otevřel **Adam Karas** téma nostrifikace diplomů, konkrétně ve vztahu ke studijním programům v oboru zubního lékařství. Uvedl, že nově došlo k přesunu pravomoci rozhodovat o nostrifikacích z fakult na rektorát Univerzity Karlovy, což podle jeho slov vyvolalo mezi studenty značnou nespokojenost. Dle jejich názoru jsou fakulty, nikoliv univerzita jako celek, nejlépe vybaveny k odbornému posouzení skutečného průběhu a kvality zahraničního studia – tedy například zda daná zahraniční vysoká škola byla akreditována a v jakém rozsahu se výuka reálně uskutečnila. Karas poukázal na obavy studentů, že vzniká prostor pro obcházení systému. Uvedl jako příklad studium na některých institucích, např. v Užhorodu, kde lze podle studentů údajně zaplatit částku ve výši 30 tis. dolarů, fyzicky se výuky neúčastnit, a přesto obdržet diplom v oboru zubního lékařství. Takto získaný diplom pak může být nostrifikován

Univerzitou Karlovou, čímž by dotyčný fakticky „ukončil studium“, a to bez reálné odborné přípravy. Taková situace podle Karase demotivuje studenty českých programů, kteří musejí projít náročným pětiletým studiem.

Na tuto výtku reagovala paní prorektorka Martínková, která uvedla, že obdobné případy se netýkají pouze zubního lékařství, ale i dalších regulovaných povolání, jako je všeobecné lékařství či farmacie. Vysvětlila, že v případě regulovaných profesí obvykle nestačí pouze nostrifikace vysokoškolského diplomu – pro výkon povolání je nezbytné absolvovat i další atestace či odborné zkoušky.

Dále **prof. Martínková** upozornila, že od 1. března došlo na základě iniciativy některých poslanců ke zpřísnění legislativní praxe. V této souvislosti požádala MŠMT o oficiální výklad zákona o vysokých školách, aby bylo možné tyto případy posuzovat s potřebnou pružností. Zdůraznila, že univerzita nemůže při posuzování zohledňovat každou drobnou odchylku v rozsahu výuky, například dvě chybějící hodiny. Hlavním kritériem zůstává, zda zahraniční instituce existuje, je akreditována a vystavila diplom, jehož pravost je možné ověřit.

Paní prorektorka dále ujistila přítomné, že univerzita je schopna ověřit pravost diplomů, přičemž již v minulosti odhalila několik falzifikátů. Samotné nostrifikované vzdělání však ještě neopravňuje držitele diplomu k výkonu regulovaného povolání v České republice – k tomu jsou nezbytné další kroky.

Na závěr svého vystoupení zdůraznila, že si je vědoma citlivosti tohoto tématu a že postup univerzity vychází z jasného pokynu J. M. paní rektorky sjednat jednoznačný a jednotný výklad pravidel v této oblasti. Univerzita Karlova vnímá problematiku nostrifikací v regulovaných oborech jako mimořádně závažnou a hodlá k ní i nadále přistupovat s maximální odpovědností.

Zapsal: Jan Jirmus, tajemník Legislativní komise AS UK

Za správnost: Pavel Linzer, předseda Studijní komise AS UK